

8/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. január 28.

A Bíróság C-253/23. sz. ügyben hozott ítélete | ASG 2

Kartellel okozott kár megtérítése: sértheti az uniós jogot a csoportos behajtási keresetet kizáró nemzeti szabályozás

Ez a helyzet áll fenn akkor, ha a nemzeti jog nem biztosít semmilyen egyéb kollektív lehetőséget azon személyek egyéni követeléseinek összevonására, akiket valamely kartell folytán kár ért, az egyéni kártérítési kereset pedig lehetetlennek vagy rendkívül nehéznek bizonyul

Az uniós jog bármely személy számára lehetővé teszi, hogy kártérítést követeljen azért a kárért, amelyet a versenyjog megsértése okozott neki. Az egyes tagállamok feladata meghatározni e jog gyakorlásának részletes szabályait, tiszteletben tartva többek között a tényleges érvényesülés elvét. Veszélyeztetheti az uniós jog tényleges érvényesülését az, ha megtiltják a csoportos behajtás iránti olyan keresetet, amelyet valamely jogi szolgáltató indít olyan kártérítési igények alapján, amelyeket nagyszámú károsult engedményezett rá. Így van ez akkor, ha a nemzeti jog nem biztosít semmilyen egyéb kollektív lehetőséget az egyéni követelések összevonására, az e kártérítési igény érvényesítésére irányuló egyéni keresetindítás pedig lehetetlennek vagy rendkívül nehéznek bizonyul.

Harminckét németországi, belgiumi és luxemburgi székhelyű fűrészüzem azt állítja, hogy kár érte őket egy olyan kartell folytán, amellyel Észak-Rajna-Vesztfália tartomány (Németország) legalább 2005. június 28. és 2019. június 30. között túlzott árakat számított fel az e tartományból származó hengeres faanyag e fűrészüzemek részére történő értékesítése során.

Mindegyik érintett fűrészüzem az ASG 2 társaságra engedményezte a kártérítéshez való jogát. E társaság a német jogszabályok értelmében vett „jogi szolgáltatóként” csoportos kártérítési keresetet indított a tartomány ellen egy német bíróság előtt. E társaság saját nevében és saját költségén, de a fűrészüzemek javára, sikerdíj ellenében jár el.

A tartomány vitatja az ASG 2 keresetösségi jogát. Azt állítja, hogy a német szabályozás – ahogyan azt bizonyos nemzeti bíróságok értelmezik¹ – nem jogosítja fel e szolgáltatót arra, hogy a versenyjog megsértésének kontextusában csoportos behajtási keresetet indítson.

A német bíróság szerint a csoportos behajtási kereset képezi Németországban az egyetlen olyan kollektív eljárási mechanizmust, amely kartellügyekben lehetővé teszi a kártérítéshez való jog tényleges érvényesítését. Ennélfogva e bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy ellentétes-e az uniós joggal² valamely nemzeti szabályozás olyan értelmezése, amely megakadályozza a kartell károsultjait abban, hogy ilyen típusú keresetet indítsanak.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy **az uniós jog minden olyan személy számára, akit a versenyjog megsértése folytán kár ért, biztosítja a jogot ahhoz, hogy e kár teljes megtérítését követelje**. Kártérítési keresetet indíthat akár közvetlenül az e joggal rendelkező személy, akár pedig olyan harmadik személy, akire e jogot engedményezték.

Az uniós jog azonban nem szabályozza a versenyjog megsértésével okozott kár megtérítéséhez való jog gyakorlásának módjait. Következésképpen **ezeket az egyes tagállamok feladata meghatározni, tiszteletben tartva többek között a tényleges érvényesülés elvét**.

A jelen ügyben **a német bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a nemzeti jogszabályok olyan értelmezése, amely megtiltja a kartell által okozott károknak a szóban forgó csoportos kereset útján történő megtéríttetését, megfelel-e a tényleges érvényesülés követelményének.** Ha e bíróság esetleg arra a következtetésre jut, hogy i. a német jog nem rendelkezik semmilyen egyéb kollektív igényérvényesítésről, amely lehetővé tenné e kártérítési jog tényleges érvényesülésének biztosítását, ii. az egyéni kereset pedig lehetetlenné vagy rendkívül nehézvé teszi e jog gyakorlását, és sérti a hatékony bírói jogvédelmet, a német bíróságnak meg kell állapítania az uniós jog megsértését.

Ebben az esetben arra kell törekednie, hogy a nemzeti jogszabályi rendelkezéseket az uniós joggal összhangban értelmezze. Amennyiben az összhangban álló értelmezés lehetetlennek bizonyul, **a német bíróságnak mellőznie kell azon nemzeti jogszabályi rendelkezések alkalmazását, amelyek tiltják a szóban forgó egyéni kártérítési követelések csoportos kereset útján történő érvényesítését.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A csoportos behajtási keresetet a német szövetségi legfelsőbb bíróság különböző jogterületeken, így többek között a bérleti jog és a légi utasok jogain alapuló követelések tekintetében elismerte. E bíróságnak azonban még nem volt alkalma arra, hogy a kartellel okozott kár megtérítésének sajátos kontextusában állást foglaljon. Ezzel szemben bizonyos alsóbb fokú bíróságok nem ismerik el az ilyen keresetet.

² Az EUMSZ 101. cikkel, valamint a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i [2014/104/EU](#) európai parlamenti és tanácsi irányelvvel.